

99 3 251

Mg 853

Enunciata

DE POSSESSIONE EX L. possideriff. de acquirenda vel amittenda possess. de quibus, Deo Opt. Max. fauente,

*PRAE SIDE VIRO CLARISSIMO CONSULTISSI-
moq; D. Iacobo Streith, I. V. Doctore, ac Professore pri-
mario in inclyta Academia Friburgensi, ad diem
20. Ianuarij, pro viribus respondebit
hora & loco consuetis*

Tobias Paurmeisterus M. LL.
Candidatus.

*Ornatisimo Viro
Henningo Bus
amicu ut uelut
candidissimo
te auctor*

ARGENTORATI
Excudebat Nicolaus VVyriot,
• M. D. LXXXI.

DE LOSSESIONE EX
EDUCIS
I. M. L.

997 251

1747
M. G. M.

REVERENDIS, MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS, ATQVE AM-

plissimis viris, Dn. Decano, Seniori, ac reliquis Capitularibus Cathedralis Ecclesiae Halberstadiensis, suis Dominis ac Patronis perpetuò colendis.

Vod precatus sum à Dco Opt. maximo semper, Reuerendi, magnifici, nobilissimi atq; amplissimi viri, ex quo primùm in hanc militiam literariam nomen dedi: Id multò ardenteribus votis sum precatus, postquam de consilio ac mandato R. V. ante annum fermè in hac celeberrimam Academiam postremò sum delatus, vt nimirum studia ac Vitæ meæ rationes ita gubernaret, quod ad ipsius honorem, Ecclesiæ ac Reipublicæ salutem & utilitatem aliquando pertinerent. Ad eamq; rem cōsequendam non solum eruditissimis quibusq; viris in disciplina Legali sedulam operam dedi, sed ea etiam, quæ tā hic, quam in inclyta Academia Frācofordiana, velex recitationibus publicis, vel doctissimorum virorum monumentis priuato studio cognoui, alijs summopere, id à me rogantibus vicissim tradendo, familiariora ac promptiora mibi reddere sum conatus. Qua in re Dominorum professorum ita propēsa in me studia sum expertus, vt me non solum ad illud meum institutum gnauiter tenendum diligenter sint cohortati, sed locum etiam commodiorem, ac honestiorem, in Collegio

Sapientiae nuncupato, offerre non dubitarint. Cum autem
præterea ab amplissima Facultate Iuridica sit postulatum,
vt cum priuatis legendi exercitijs publicas etiam disputatio-
nes coniungerem, in eo, quod honestissimum studijsq; meis
consultissimum videretur, ipsorum authoritatem defugere
nec volui, nec debui. Proinde latissimè patentem possessio-
nis materiam quanta potui breuitate in Theses sequentes
conieci, de quibus ad diem 20 mensis præsentis, cum feriarū
tempore ex statutis Academiæ publicos actus quiescere o-
porteat, Deo fauente, pro virili sum responsurus. Illas ad
R. V. oblata tabellarij occasione mittere volui, non quod
sim ignarus, quam hæ paginæ obscuriores ferendo splendori
R. V. sint impares: sed quod omnino si qui existant fructus
meorum studiorum, licet non vberes ac maturi, at quos fer-
re potest hæc mea ætas, vobis qui ingenij mei fautores, ad-
iutoresq; estis maximi, iure optimo deberi intelligam. Quas
vt **R. V.** tanquam signum testimoniumq; meæ, pro ims-
mortalibus beneficijs, in se pietatis & obseruantiae benigna
fronte excipiunt, meque ac rationes meas omnes etiam im-
posterum sibi commendatas habeant, etiam atque etiam
peto. Friburgi Brisgoiæ 6. die Ianuarij. Anno 1581.

R. V. deditissimus
alumnus

Tobias Paurmcisterus M.

ENVNCIATA
DE POSSESSIONE EX L. POSSIDE
ri ff. de acquirenda vel amittenda
possessione.

I.

Possessio appellata est, vt & Labeo ait à sedibus, quasi
positio: quia naturaliter tenetur ab eo, qui ei insistit,
quam Græci κατοχὴ dicunt.

II.

Definitiones possessionis cum variæ sint interpretum:
tamen nulla perfectior ab eruditioribus iudicatur ea, quæ ex
Theophili Instit. duob. locis conflatur hoc modo: νομίδησιν
σωματικῆς πράγματος κατοχῆς, συντρέχοντος τῆς φύκης θεατρόν
τοῦ, id est possessio est corporalis rei detentio, cum affectu
dominandi coniuncta.

III.

Eius etsi vera genera nulla apparent: ubertas tamen
per magna modis quibusdam distinguitur.

IV.

Primò n. diuiditur in naturalem & ciatilem. Quæ ta-
men nominis potius quam rei, *nat' αναλογία*, diuisio est.

V.

Secundò, in possessionem liberam & veram, & eam
quæ rei potius obseruatio est, & custodia.

VI.

Tertiò, in possessionem quæ suo, & quæ alieno nomine te-
netur, quæ cùm superiori etiam confundi potest.

VII.

Posses-

Possessio suo nomine, que sola propriè possessio est, diuiditur in possessionem bonæ fidei, & possessionem malæ fidei.

VIII.

Iterum diuiditur possessio suo nomine in possessionem ex titulo, & possessionem sine titulo, quæ dicitur possessio pro possessore.

IX.

Possessionem ex titulo vocamus, si quis putet se habere titulum, quem vel habet, vel iusto errore ductus credit se habere.

X.

Possessionem vero sine titulo vel pro possessore vocamus, si quis titulum nullum habet, nec se habere putat ut fur & raptor: vel habet sed inutilem, idq; scit.

XI.

Possessio ex titulo rursus diuiditur in possessionem pro suo generalem, quæ iuncta est cum cæteris titulis veris, id est quæ etiam est possessio ex titulo speciali vero, ut pro emptore, pro donato, pro legato, pro dote, pro hærede, pro noxa dedito, pro cesso, pro soluto, pro adiudicato vel ad dicto, pro transacto, pro iurato:

XII.

Et in possessionem pro suo speciali, quæ iuncta non est cum ullo alio titulo speciali, ut in his quæ terra, mari, cælog, vel ex hostibus capimus, vel quæ ipsi ut in rerum natura essent fecimus. Item in his quæ ex partu ancillarum, vel al lunione quæsiuimus, & in his etiam quæ falso ex stipulacione deberi putantes, tradita bona fide possedimus:

A iii

XIII.

*Et item in possessionem pro suo speciale, quæ iuncta
est cum alio titulo speciali falso, vel imbecillo & infirmo ad
complendam ex eo usurcationem.*

XIV.

*Porro ciuilis possessio diuiditur in possessionem Iuris &
possessionem corporalem.*

XV.

*Possessio Iuris est, vel cum quis solo animo suo possessionem
retinet, vel acquirit, ut cum Dominus, vel pater per
seruum vel filium corpore possidere incipientes adquirit
possessionem:*

XVI.

*Vel cum quis solo animo absens retinet possessionem à
nemine vi occupatam, aut etiam per colonorum &c. corpus
eandem animo suo retinet.*

XVII.

*Possessio corporalis est cum aliquis liber & sanæ men-
tis & ætatis nemini serviens suo corpore & animo rem
possidet.*

XVIII.

*Possessio eanostra est, quam acquirimus. Acquiritur
autem certo modo, & per certas personas.*

XIX.

*Quod ad primum attinet, acquiritur animo & corpore
coniunctis. solo n. animo vel corpore possessio acquiri nequit.*

XX.

De Personis acquirentium sciendum est, eam ut ceteras res acquiri, aut per nosmet ipsos, aut per alios.

In

XXI.

In ijs autem personis, quæ per se adipisci possessionem ve-
lent, requiritur, ut sint liberi homines, deinde ut animum &
affectionem tenendi habeant.

XXII.

Aliorum per quos possessio nobis acquiritur, quatuor in-
ueniuntur genera.

XXIII.

Primum est eorum qui iuri nostro sunt subiecti, filiorum
videlicet & seruorum nostrorum.

XXIV.

Secundum eorum seruorum, in quibus usum fructum
habemus.

XXV.

Tertium est eorum, quos bona fide possidemus, si ve sint
liberi, si ve serui alieni.

XXVI.

Quartum est liberorum hominum, quibus commissa est,
rerum nostrarum administratio, ut procuratorum, tutorum
curatorum, &c.

XXVII.

Non tantum autem singulæ personæ, sed etiam vniuer-
sitas acquirere possessionem potest.

XXVIII.

Possessio, quemadmodum diximus, corpore & animo
simul acquiritur: solo autem animo retinetur.

XXIX.

Quin imo & sine animo retinetur, quan diu quis non est
hoc animo, ut amittat possessionem.

Materia

XXX.

Materia possessionis sunt res corporales. Incorporalium enim propriè non est possessio.

XXXI.

Requiritur autem vt eiusmodi res sint corporales, quæ possint esse in commercio. Sacrae enim, sanctæ, religiosæ, liber homo possideri nequeunt.

XXXII.

Quod ad effectus attinet, et si iusta & injusta possessio in summanihil differunt: tamen quò ad effectus, & commoda magnum est discrimin.

XXXIII.

Primus effectus iustæ possessionis est, quòd ex possessione, quam ex voluntate Domini nacti sumus, statim dominium nascitur rei possessæ.

XXXIV.

Secundus, quod sine hac possessione dominium non pareatur in ijs rebus que sunt nullius.

XXXV.

Tertius, quod nobis rem etiam alienam bona fide possidentibus, saltem fructus ex ea precepti statim nostri fiant.

XXXVI.

Quartus, quod nobis rem alienam bona fide possidentibus etiam res ipsa possessione acquiratur: non tamen statim, sed tunc cum possederimus per tempus à lege constitutum.

XXXVII.

Iniustæ possessionis effectus est, non vt possessori profit, sed vt aduersario noceat. Quandiu enim quis possederit, licet iniuste, aliis possidere nequit.

B

XXXVIII.

Porro quemadmodum possessio solo animo retinetur:
Sic etiam solo animo amittitur, simul atq; quis constituerit
nolle possidere, siue in fundo sit, siue non sit.

XXXIX.

Non solum autem animo possessionem amittimus, sed
etiam interdum inuiti & ignorantes.

XL.

Deiijcimur autem non modo tunc, cum in fundo sumus,
& inde vi expellimur, sed etiam cum quis fundo ignorantibus
nobis occupato reuertentes nos vi repellit.

XLI.

Item cum scientes aliquem fundum nostrum vi occupas-
se constituimus non reuerti in fundum, quia vim maiorem
metuimus, possessionem amittimus.

XLII.

Quod si nihil huiusmodi factum est, quantumvis nobis
absentibus fuerit ingressus rei nostræ possessionem, hoc ani-
mo vt possideat, nihilominus tamen retinemus posses-
sionem à qua vi deiecti non sumus.

Probationes possessionis & alia ad pleniorum
huius amplissimæ materiæ tractationem pertinen-
tia breuitatis studio consultò præterimus.

Quæ-

QVAESTIONES.

I.

An possessio sit ius vel factum?

2.

An duo eandem rem in solidum possidere possint?

3.

Sitne possessio Vasalli, & Emphytevtæ naturalis an ciuilis?

CAVASTIONE

A

Anboullion v[e]l leibniz

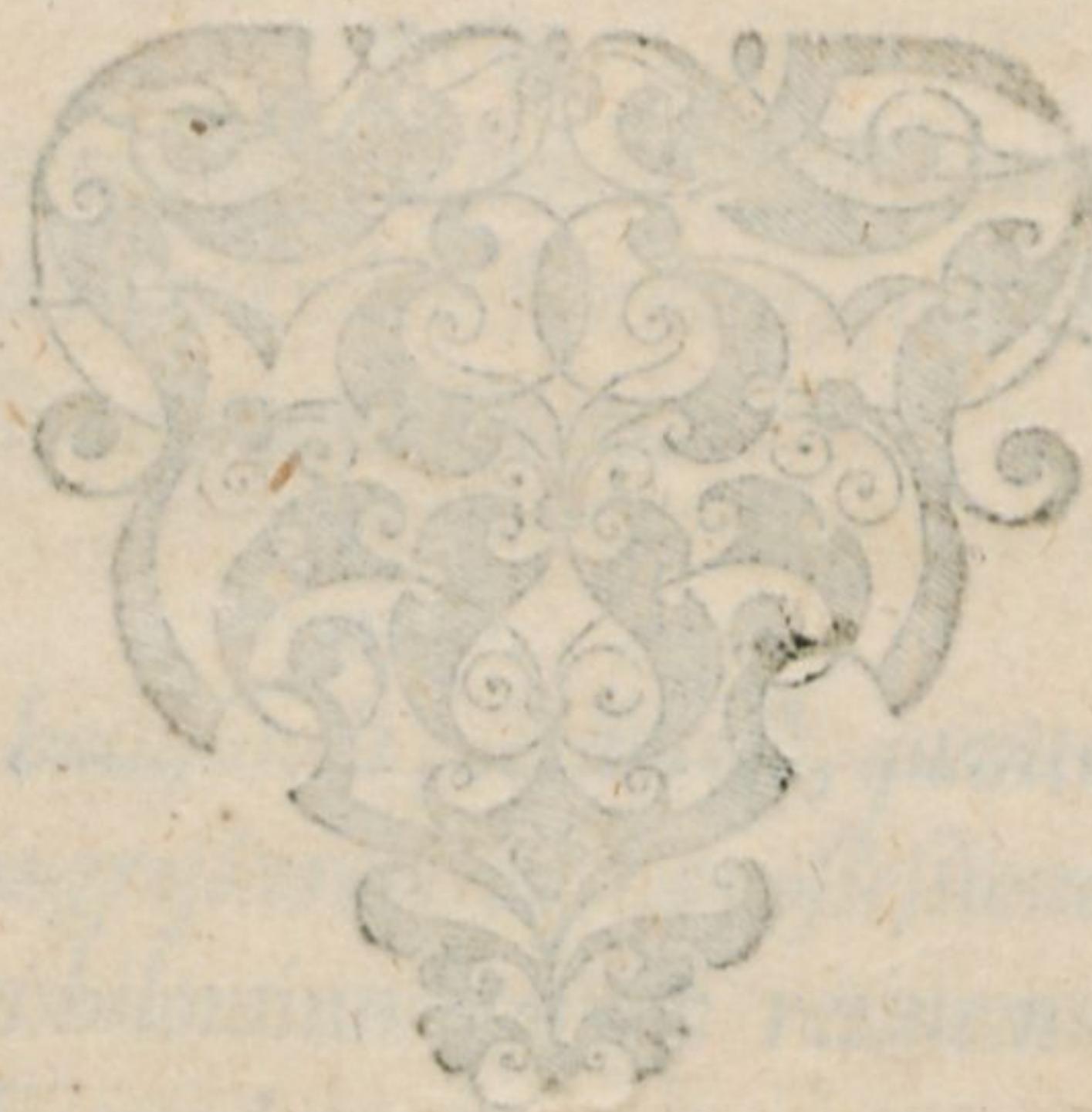
Z

Anboullion v[e]l leibniz
Anboullion v[e]l leibniz

3

Silue boullion v[e]l leibniz & Emboullion v[e]l leibniz

1695 v[e]l leibniz

99 3 251

Nur für den Lesesaal

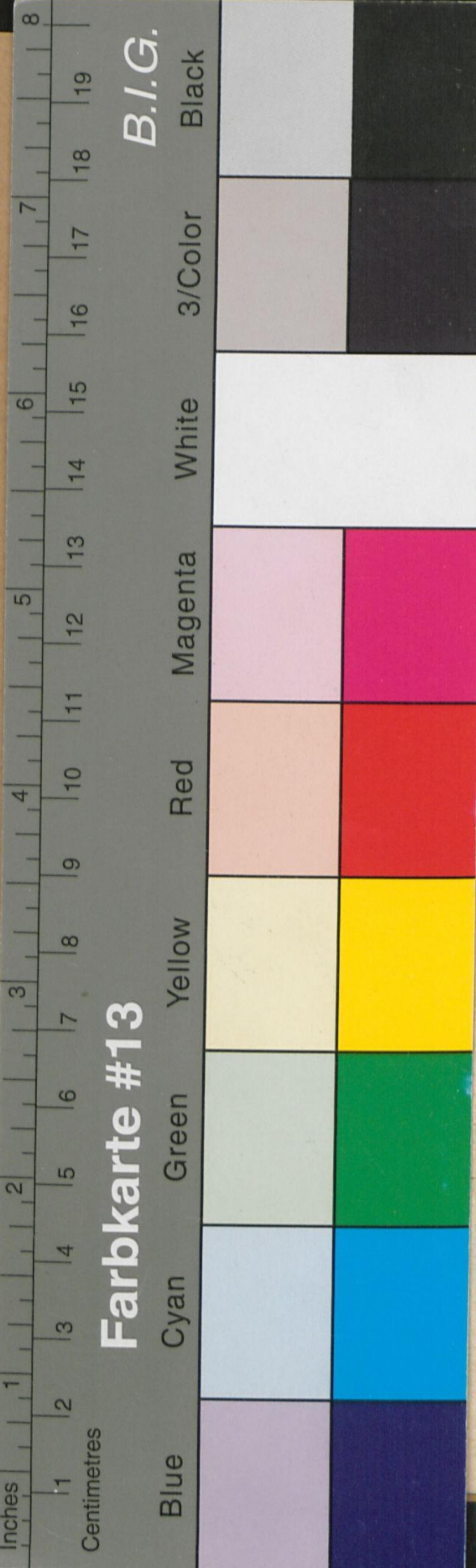

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-109573-p0016-6

DFG

Farbkarte #13

Enunciata
DE POSSESSIONE EX
L. possideriff. de acquirenda vel
amittenda possess. de quibus,
Deo Opt. Max. fauente,
RAE SIDE VIRO CLARISSIMO CONSULTISSI-
moq; D. Iacobo Streith, I. V. Doctore, ac Professore pri-
mario in inclita Academia Friburgensi, ad diem
20. January, pro viribus respondebit
hora & loco consuetis

Ms 853

Tobias Paurmeisterus M. LL.

Candidatus.

ARGENTORATI
Excudebat Nicolaus VVyriot,
• M. D. LXXXI.

Ornatussimo Viro
Hennigo Buso
amicu uiuetor
candidissimo
se auctor